

A Fővárosi Ítéletábra Benjáminné dr. Szigeti Magdolna ügyvéd (....) által képviselt felperesnek a Dr. Nyilasi Ügyvédi Iroda (....) által képviselt alperes ellen szerződés létre nem jöttének megállapítása, elszámolás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 1-jén kelt 29.G.41.359/2014/26. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 42.300 (negyvenkettőezer-háromszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az irányadó tényállás lényege szerint a felperes személyi kölcsön kérelmet nyújtott be az alpereshez 2005. december 13-án 550.000 forint kölcsönt igényelve, a kérelemben rögzítésre került, hogy a kölcsön kamata 22%, a teljes hiteldíjmutató 26,19%, a havi törlesztőrészlet 15.190 forint.

A kölcsönkérelmében rögzítésre került, hogy az abban nem szabályozott kérdésekben a Személyi Kölcsön Általános Szerződési Feltételek Kamat és Díjtáblázata, illetve a Lakossági Banki Szolgáltatások Általános Üzleti Feltételei irányadóak. A kérelemben rögzítésre került: „Adós előzetesen átvette, elolvasta, megértette és fenntartás nélkül elfogadja az ÁSZF-ek valamennyi rendelkezését, igazolja, hogy a megvitatta vele a szokásos piaci gyakorlattól eltérő, újszerű, vagy a bank felelősségét egyoldalúan meghatározó rendelkezéseket, ezeket tudomásul vette és kifejezetten elfogadja.” A kölcsönkérelem elválaszthatatlan részét képező mellékletek a Személyi Kölcsön termékhez kapcsolódó Élet-, Baleset- és Egészségbiztosítási Feltételek, terméktájékoztatók és a Személyi Kölcsön Általános Szerződési Feltételek.

Alperes a 2005. december 23-án kelt értesítésében tájékoztatta a felperest, hogy kölcsönkérelmét elbírálta, az értesítésben részletezett feltételek szerint azt jóváhagyta, a jóváhagyott nettó 533.500 forintot 2005. december 5-én a kölcsönkérelemben a felperes által meghatározott bankszámlára átutalta. Tájékoztatta a felperest az egyedi kölcsönszámla számáról. A kölcsönkérelem elfogadásáról szóló Tájékoztató szerint a kölcsön bruttó összege 550.000 forint, a kamat 22%, a kezelési költség 16,5%, a teljes hiteldíjmutató 26,19%, a teljes futamidőre kiszámolt kamat 24.360 forint, a kölcsön nettó összege 533.500 forint, a havi törlesztőrészlet 15.190 forint, esedékes 2006. január 22-től, a kölcsön időtartama 60 hónap, az utolsó törlesztőrészlet 2010. december 22. napjával esedékes.

A kölcsön ÁSZF 1.5. pontja értelmében a felek közti Kölcsönszerződés része a Kölcsönkérelem, az ÁSZF, az Értesítő, a Kamat- és Díjtáblázat. A szerződésben nem szabályozott kérdésekben a

Lakossági Banki Szolgáltatások Általános Üzleti Feltételei irányadók.

Az ÁSZF 2. pont tartalmazza a meglévő kölcsön megújítására vonatkozó rendelkezéseket, így azt, hogy adósnak lehetősége van a kölcsönkérelem megfelelő rovatai kitöltésével egy már megkötött szerződés alapján folyósított kölcsön összege megújításához új kölcsönt igényelni, új szerződést kötni. Az erre vonatkozó kölcsönkérelemben a régi kölcsön számla számát kell feltüntetni, az új kölcsönkérelem alapján új szerződés jön létre, a régi szerződés feltételei az új szerződés feltételeire módosulnak. Új szerződés létrejötte esetén az új kölcsön összegéből először a régi kölcsönből fennálló tartozást egyenlíti ki a Bank és a fennmaradó összeget folyósítja Adósnak.

Az ÁSZF 10.1. c) pontja szerint „A Bank a Kölcsönszerződést jogosult azonnali hatállyal felmondani, ha az Adós a szerződésből eredő bármely kötelezettségét nem vagy késedelmesen teljesíti.

Az Általános Üzleti Feltételek 1.11.11.5. pontja szerint a bank minden értesítést az ügyfél által megadott címre küld meg, mely mindaddig irányadó, míg az ügyfél a bankot megfelelő formában az ellenkezőjéről nem értesíti. Amennyiben a szerződés másképpen nem rendelkezik, az értesítést, az ügyfél általi kézhezvételt annak Bank általi postára adását követően belföldön 5., Európában 10., Európán kívül 20. naptári napon megtörténtnek kell tekinteni, függetlenül attól, hogy egyszerű vagy könyvelt küldeményről van szó. A kézbesítési vélelemből eredő károkért a Bank nem felel.

A felperes fizetési átutalásra vonatkozó nyilatkozatot írt alá 2005. december 13-án, azt két tanú is aláírta. A nyilatkozatban a felperes munkáltatója nem volt megnevezve. A felperes 2006. november 3-án 654946 kölcsönigénylési sorszám alatt kérelmet terjesztett elő alperes felé, a kölcsönkérelem szerint a kölcsön összege 630.000 forint, futamideje 60 hónap, kezelési költség 5%, kamat 21%, teljes hiteldíjmutató 26,2%, a havi törlesztőrészlet 17.044 forint. A kölcsönkérelem rögzítette az adós nyilatkozatát, a teljes körű közérthető és pontos tájékoztatás megtörténtét, tudomásulvételét, az ÁSZF, illetve az Üzleti Feltételek irányadó voltát, a szokásos piaci gyakorlattól eltérő újszerű, vagy a Bank felelősségét egyoldalúan meghatározó rendelkezések tudomásulvételét, elfogadását. A kölcsönkérelem első oldalán a felperes megjelölte, hogy a kérelem a meglévő kölcsönösszeg megújítására irányul. A felperes mind a 2005. december 13-ai, mind a 2006. november 3-ai kölcsönkérelmében lakcímként, értesítési címként az szám alatti címet adta meg.

Az alperes a kérelmet jóváhagyta, a 623.413 forintból, az eredeti kölcsön összegéből fennálló tartozást kiegyenlítette, a fennmaradó összeget 2006. november 6-án a felperes bankszámlájára átutalta. Az eredeti kölcsönből fennálló tartozás 498.257 forint volt, a kölcsön nettó összege 125.156 forint, a futamidő 60 hónap, az utolsó törlesztőrészlet esedékessége 2011. november 20. napja. A nettó kölcsönösszeg megegyezett a korábbi kölcsönből még fennálló tartozással és a kezelési költségekkel csökkentett igényelt kölcsön összegének.

A 6006163457 számú kölcsönt alperes megszüntette, lezárta, erről tájékoztatta a felperest 2006. november 8-án a számlamozgásokat mellékelve. Az értesítés tartalmazta, hogy a 6006163457 számú kölcsönszerződésből eredő összes tartozását az adós megfizette, a kölcsönből eredően egymással szemben kötelezettség nincs.

Alperes 2008. augusztus 26-án kelt levelével felmondta a 6006495131 számú kölcsönszerződést, mivel felperes a fizetési kötelezettségének többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget. Felszólította a felperest, hogy a fennálló 644.172 forint tartozását 8 napon belül fizesse meg. Alperesi kimutatás szerint a 6006163457 és a 6006495131 szerződésszámokon a felperesnek összesen 644.172 forint tartozása volt, ebből fennálló tőketartozás 528.554 forint, kamattartozás 54.994 forint, be nem folyt késedelmi kamattartozás 2.063 forint, külön eljárási díj 58.561 forint. A felmondást 2008. szeptember 3-án adta postára az alperes, a tértivevényes küldemény „nem kereste” postai jelzéssel

került alpereshez vissza az szám alatti címről.

A Zrt. 2009. január 1-jén beolvadt a társaságba; a nevében, törvényes képviselőjében a ... önállóan jár el.

Alperes 2012. február 3. napján felszólítást küldött a felperes részére, mivel a korábbi felszólítás ellenére nem rendezte fennálló tartozását a 6006495131 számú szerződésből. Tájékoztatott a felperest, hogy felvették a kapcsolatot a munkáltatójával, megküldték részére a fizetésátutalási megbízást, mely értelmében - a nettó járandóság 33%-áig havonta maximálva - a tartozás összegét a munkáltató átutalja az alperesnek. Az alperes részéről a felperes munkáltatója, a Kft. részére küldött értesítés szerint a felperes tartozása 1.020.823 forint volt, a felperes munkáltatója a felperes munkabéréből levonásokat teljesített. 2012. november 26-án a felperes visszavonta a fizetési átutalásra vonatkozó nyilatkozatát, a felperesi munkáltató 2012. decemberben megszüntette az alperes részére történő utalásokat.

A felperes alperessel szemben 2012. március 21. napján terjesztett elő kereseti kérelmet, többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, a peres felek közt a 2006. november 3-i kölcsönkérelem alapján nem jött létre szerződés 630.000 forintra, érvénytelen a szerződés felmondása és a fizetésátutalásra vonatkozó nyilatkozat is.

Alperes módosított viszontkeresetében kérte a felperes kötelezését a 6006495131 számú kölcsönszerződésből eredő 528.554 forint tőketartozás, ezen összeg után 2008. szeptember 9-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére. A felperes 2012. november 29-i, a per érdemi tárgyalását követő beadványában kereseti kérelmétől elállt, alperes az elálláshoz, a per megszüntetéséhez nem járult hozzá. A felek előadása egyező volt a 2005. december 15-i kölcsönkérelem előterjesztésére vonatkozóan. Alperes részletes előadást tett a 2006. november 3-i kölcsönszerződés létrejötté kapcsán, vitatta a felperes azon előadását, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre. Előadta, az ajánlat elfogadásával a szerződés létrejött, azt a saját részéről teljesítette, a felperes nem tett eleget a fizetési kötelezettségének.

Viszontkeresetében csak a fennálló tőketartozás, valamint annak 2008. szeptember 9-től, a felmondás hatályosulásától számított késedelmi kamatait kérte megfizetni. Kimutatást csatolt a peres iratokhoz, a felperes 6006163457, illetve 6006495131 számú kölcsönére vonatkozóan. Utalt arra, a munkáltatói átutalások azért kerültek megszüntetésre, mert a felperes visszavonta a hozzájáruló nyilatkozatot.

A felperes az alperesi viszontkereset elutasítását kérte, kifejtve, 2005. december 23-án csupán a kérelem elbírálásáról, jóváhagyásáról értesítették, de szerződést részére nem küldtek, a szerződés alperessel nem jött létre. A felperes hangsúlyozta, alperes az előző szerződés során tanúsított gyakorlatát folytatta, szerződést nem kapott, csak értesítést, abban szerepelt a különbözeti 125.156 forint átutalása. Sérelmezte a 2005. december 13-i nyilatkozata felhasználását. Kifejtette azon álláspontját, a letiltást azért szüntette be alperes, mert belátta eljárása jogtalanságát, a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozóan előterjesztett kereseti kérelmét már előzőleg visszavonta, a letiltások megszüntetése folytán pedig a per megszüntetését is kérte. Hivatkozott a felmondó nyilatkozat kézbesítésével kapcsolatos problémára is. Utalt arra, munkáltatója 275.000 forint összegű átutalásának sorsát nem ismeri, vitatta alperes elszámolását.

Az elsőfokú bíróság a 2015. szeptember 1-jén kelt 29.G.41.359/2014/26. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 528.554

forint tőkét, ezen összeg után 2008. szeptember 9-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 105.268 forint perköltséget, valamint az államnak 37.800 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában a Ptk. 199.§, 205.§, 213.§, 214.§, 218.§, 522.§, 523.§ és 526.§-ai, valamint az 1996. évi CXII. törvény 210.§-a felhívása után kifejtette, alperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a felek közt érvényes kölcsönszerződés jött létre és abból eredő visszafizetési kötelezettségének a felperes nem tett eleget. A szerződés tartalmát, a kölcsön folyósítását, a szabályszerű felmondást és a tartozás összegét alperesnek kellett bizonyítania, a felperesnek pedig, hogy tartozását a kölcsönszerződésben írtak szerint visszafizette vagy annak megfizetésére egyéb okból nem köteles.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, a felperes sem vitatta, sőt elismerte, hogy a 630.000 forint kölcsönre vonatkozó igénylést benyújtotta, a Kölcsönkérelem nyomtatványon egyértelműen megjelölésre került, hogy az már egy meglévő személyi kölcsön összeg megújítására vonatkozik. A felperes azt is elismerte, hogy a 2006. november 7-i alperesi visszaigazolást is megkapta, az értesítés a szerződéses ajánlat elfogadásának minősül, értesítés tartalmazta a szerződés lényeges tartalmi elemeit. Az értesítésből egyértelmű volt, hogy az egy korábbi kölcsönszerződés megújítása, az elszámolás is ismertté vált a felperes számára, a peres felek közt a 630.000 forintra vonatkozó kölcsönszerződés létrejött felperes írásbeli ajánlata alperes általi elfogadásával. A korábbi, 2005. december 13-ai kölcsönkérelem alapján szintén alperesi elfogadással jött létre az 550.000 forintra vonatkozó szerződés, a szerződések nem ütköztek a Hpt. 210.§-ába, az Általános Szerződési Feltételek a szerződés részévé váltak, a kölcsönkérelem aláírásával a felperes ezt elismerte. A kölcsönösszegek átutalásra kerültek, ennek tényét a felperes ugyancsak nem vitatta. A fizetésátutalásra vonatkozó nyilatkozat érvényes a munkáltató megjelölése nélkül is, a felperes hozzájárult, hogy alperes a mindenkori munkáltatót keresse meg az átutalás érdekében, jogtalan előnyt ez alperesnek nem jelentett, azt a felperes visszavonhatta bármikor. A korábbi kölcsönszerződés megújítása folytán a korábbi nyilatkozat része az újabb kölcsönszerződésnek is.

Az alperesi felmondás hatályosult, felperesnek a felmondás időpontjában tartozása volt, fizetési kötelezettségét nem teljesítette, ez szerződésszegésnek minősült az ÁSZF 10.1. pontja alapján, feljogosította az alperest azonnali hatályú felmondásra. Az ÁSZF-nek a kézbesítésre vonatkozó szabályait a felperes megismerte, elfogadta. Alperes a kézbesítés megkísérlését felmondólevéllel, borítékkal, tértivevénnyel igazolta, a felmondás a felperes által megadott, jelenleg is érvényes lakcímre került megküldésre. A postára adás 2008. szeptember 3-a volt, a felmondás „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza alpereshez, az jogszerűen történt. A felperes nem igazolta, hogy fizetési kötelezettségének eleget tett, összecszerűségében is csak általánosságban vitatta az alperesi viszontkeresetet. Bírósági felhívásra sem tett egyértelmű nyilatkozatot, a munkáltató által levont 275.000 forintra hivatkozott csupán. Alperes azonban csatolta a felperesi törlesztések részletes elszámolását nemcsak a 275.000 forintra vonatkozóan, az alperesi beadvány tartalmazza a munkáltatói befizetéseket is 2012. április 13. és november 28. között, amely összege 285.240 forint volt. További befizetést a felperes nem teljesített, így a felmondás időpontjában fennálló 528.554 forint tőketartozást kell a felperesnek megfizetnie.

A késedelmi kamat kezdő időpontját a felmondás postára adását követő 5. naptári napot követően állapította meg az elsőfokú bíróság, mértékét a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerint. A felperesi keresetet el kellett utasítani, mivel ugyan a felperes elállt a keresetétől, de az alperes a per megszüntetéséhez nem járult hozzá. A Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte perköltség viselésére, az alperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapítva, kötelezte továbbá a felperest 37.800 forint feljegyzett illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, előadva, az elsőfokú bíróság elfogadta alperesi előadást arra nézve, hogy érvényes szerződés jött létre, noha együttes aláírás kellett volna a hitelszerződés megkötéséhez. Nem számolt el az alperes, s nem küldött elszámolást. Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződéseket és az átutalási nyilatkozatot szabályszerűnek tekintette, noha az igénylő lapot tanúként és a bank munkatársaként is ugyanazon személy írta alá. Az Üzletszabályzat átadása sem történt meg, az előző hitel okmányait nem lehetett volna felhasználni. A felmondás sem hatályosult, arról csak az alperes által csatolt iratokból értesült. Alperes tértivevényt nem csatolt. A régi Ptk. 526.§ (2) bekezdése értelmében, illetve a 199.§ és 214.§-a értelmében a felmondás a szerződést csak akkor szüntette volna meg, ha alperesnek a felmondást tartalmazó nyilatkozata megérkezik, ezt azonban alperes nem bizonyította, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztását.

Fellebbezés kiegészítésében előadta, nem általánosságban kifogásolta, hanem konkrétan, hogy a tőle korábban levont összeg, a mintegy 275.000 forint kihez folyt be, az összeg levonása ellenére az alperesi követelés nem került leszállításra. A perköltségre vonatkozó számítás is téves, a kereset pertárgyértéke 630.000 forinttal lett figyelembe véve, azonban korábban kérte a per megszüntetését, így a megszüntetett per után már ez a számítás nem helytálló. A felmondás sem hatályosult a Hpt. 210.§-a folytán, szerződés nem volt. Kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását.

Alperes írásban fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a fellebbezési tárgyaláson lényegében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Utalt arra, a felperes nem értékelte megfelelően az írásbeliség fogalmát, az elszámolás teljes részletességgel megtörtént, a felperes nem bizonyított és nem is állított olyan további befizetéseket, amelyek az alperesi kimutatásból hiányzott volna.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóak voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetértett.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges szerződési pontokat részletesen idézve, helytálló jogszabályi hivatkozások mellett állapította meg, hogy a felek közt a 2006. november 3-án kelt felperesi kölcsönkérelem, azaz ajánlat és annak 2006. november 7-i alperesi visszaigazolása, az ajánlat elfogadása révén 630.000 forint kölcsönösszegre vonatkozó megállapodás létrejött, ezt igazolta alperes által felperes részére megküldött értesítés, mely a szerződés lényeges tartalmi elemeit rögzítette, azzal, hogy az egy korábbi kölcsönszerződés megújítása. Részben az értesítés, részben a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 11.P.91.193/5. sorszám alatt csatolt iratok alapján a felperes megismerhette a korábbi szerződése elszámolását, illetve a 630.000 forintra vonatkozó szerződés elszámolását, a munkáltatója által levont összegek figyelembevételével.

Az elsőfokú ítélet egyebekben is helytálló volt, erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira tekintettel - a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték államnak történő megfizetésére, illetve az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján megállapított másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

Budapest, 2016. március 9. napján

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Gesztesi Diana
tisztviselő